

ДѢЛО

Выходитъ во Львѣвъ щѣ Вторника, Четверга и Суботы (кроме русскихъ святыхъ) о 5-ой год. по. Лятер додатокъ „Библиотекѣ найзвѣстѣй“ выхдитъ по 2 печат. аркушѣ кождого 15-го и послѣдняго дня кождого мѣсяца. Редакція: „Администрація“ подѣ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи авертуются лишь на попередне застереженъе. Объявленія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламація неопечатаній вѣдѣтъ отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львѣвъ Администрація „Дѣла“. У Вѣднѣ Naassenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Naassenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старинны“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Летние Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
 на пѣвъ року . . . 6 ар. на пѣвъ року . . . 6 рубл.
 на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“:
 на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
 на пѣвъ року . . . 8 ар. на пѣвъ року . . . 8 рубл.
 на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
 на самѣ додатокѣ: на самѣ додатокѣ:
 на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
 на пѣвъ року . . . 2-50 ар. на пѣвъ року . . . 2-50 р.
 Для Вавраицѣ, окрѣмѣ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
 на пѣвъ року . . . 7-50 ар.
 на чверть року . . . 3-75 ар.
 съ дод. „Библиотекѣ“: на самѣ додатокѣ:
 на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
 Поодиноко число коштуе 12 кр. а. в.

Положенъе галицкаго рѣльництва.

I. Неотраднѣе положенъе европейскаго рѣльництва, двигающаго на собѣ тяжке бремя милитаризму и грунтовогo податку, величезна конкуренція америкавска, вѣдѣйска и австралска, мусобѣи конче выкликати въ Европѣ кризу рѣльничу, котра вытравивѣше объявляеся въ краяхъ чисторѣльничихъ. Уже въ 1885 р. выголосивъ д-ръ Пилатъ на вѣчу австрійскихъ господарѣвъ рѣльничѣ положенъе Галичинны сими словами: „Мы щѣ-разъ то менше продуктѣвъ посылаето за границу, а нашѣ торги внутрѣшнѣи суть также загрожѣнѣи. Загорока и російска конкуренція збѣжева, за для низкихъ коштувъ продукція и транопорту, обнижуе цѣны а навѣтъ грозитъ ихъ ще знизити до того степена, що намѣ продукція на продажъ вже бы не выплывалася. Державы, до котрыхъ вѣдѣи давнѣйше нашѣ продукты рѣльничѣ, заправидали у себе мыта охоронѣи а черезъ то не лише щѣ замкля дорогу для нашихъ продуктѣвъ, але споводували, що инѣи нашѣ конкуренты посылаютъ збѣже на нашѣ торги.“ (Россія и Румунія.) Отъ чау введеня мыта въ Нѣмеччинѣ, експортъ збѣжа зъ Австрій зменшався для шпешенцѣ на четверту часть, для жата на шесту часть, для дѣмѣю близко на половину давнѣйшого вывозу. Рѣвночасно збѣжшався доволъ вѣольного отъ мыта збѣжа румунскаго. Такъ отже мы маемо затрудненѣи вывозъ за границѣ державы, а на нашихъ внутрѣшнихъ торгахъ роблятъ намѣ инѣи конкуренцію“.

На доказъ сего приводить д-ръ Пилатъ, въ меморіалѣ галицкаго товариства Господарскаго до рады державной статистичнѣи давѣ, зъ котрыхъ можемо докладно переосвѣдчитися о правдѣ повѣше сказаного. Коли зменшався вывозъ зъ Австро-Угорщины до Нѣмеччины, такъ рѣвночасно збѣжшався доволъ вѣольного отъ мыта збѣжа румунскаго. Отъ 1 сѣчня до 30 падоляста 1885. привезено до Австро-Угорщины:

вѣольного отъ мыта сот. мет.	отъ мыт. сот. мет.	
Ячменю	367,267	129,506
Овса	263,021	130,846
Кукурузы	2,401,297	372,714
Жита	120,853	686,934
Шпевацѣ	1,148,037	180,902
Проса	180,446	31,016
Гороху, бобу	37,947	

Черезъ низкѣи цѣны збѣжа приходы зъ господарства упали, а расходы коли не поднеслася, то певно не зменшався. Нѣйка галузѣ продукція не есть такъ тяжко оподаткована, якъ господарство, а до того податокъ обчисленѣи есть подела доходу зъ господарства, коли отъ бувъ за для добрыхъ цѣнъ збѣжа значно вышѣи. Теперѣшнѣе прѣкре положенъе господарства въ Галичинѣ вѣдно наилучше зъ неточности въ оплачуваню доволъ банковыхъ. Не можна ще мати понятя о отанѣ задолженя малюи посѣлости, бо ще не переведено всюды кнѣжъ грунтовыхъ, — але се знаемо, що больша посѣлость въ Галичинѣ (лише добра праватай) есть обтяжена на кождѣмъ гектарѣ довами гипотечными на 65 ар. Всей большою посѣлостью праватной есть въ Галичинѣ 1,264,000 гектарѣвъ поля а 1,561,000 гект. лѣсовъ, — а она була обтяжена отъ кѣнцемѣ 1883 р. гипотечными довами на 178,729,029 ар. Въ послѣднихъ двоухъ рокахъ довы тѣ безвѣчно наросла ще на 10 миліонѣвъ выше. Въ самѣмъ роцѣ 1885 за другѣи оборѣкъ було 98 примуоовыхъ продажѣвъ добръ табулярныхъ въ вартости 7,166,000 ар. А то и такъ тѣсно положенъе галицкаго господарства, а особливо задолженю большою посѣлостью стася ще больше тѣсною черезъ то, що Галичина має въ оубѣдотѣвъ двоухъ могучихъ конкурентѣвъ, Россію и Румунію а въ додатку ще Румунія не платитъ мыта отъ своего збѣжа, ввожскаго до Австрій.

Въ виду такого положеня и безнадежности на лучшѣи часъ, грозитъ особливо большѣи середѣи посѣлости въ Галичинѣ цѣлковитѣи упадокъ и або наступитъ парцелация ихъ або ополученъе въ латвѣундія. Длатого петиція ц. к. галицкаго

товариства Господарскаго у Львѣвъ выслана до рады державной домагаеся слѣдующихъ средствъ для усюеня упадку галицкаго рѣльництва:

I. Щѣбы поднести мыта отъ збѣжа заграничнаго, не выймаючи навѣтъ Румунію, и зрѣформувага тарифы на желѣзничихъ для перевозу збѣжа такъ, щѣбы отъ галицкаго збѣжа на австрійскихъ желѣзничихъ не треба було платити вышюи тарифы, якъ платитъ тѣмъ же желѣзничѣмъ отъ збѣжа російскаго, румунскаго або и угорокаго.

II. Обнизити загалъню оуму податку грунтовогo, установлену закономъ зъ 7 червня 1881 р., а унормовану подела тогдѣшного чистого доходу зъ грунту (22-7% отъ того доходу), бо теперѣ дохѣдъ значно меншѣи. Обнизенъе повинно выносити найменше 25% сумы податковои.

Дальше обявизити о окѣлько можна наибольшѣи належѣи спадкову отъ спадковѣвъ малыхъ, котрыхъ вартѣи не перевысаето якоюс уставовити маючѣи ся квоты, а знести си зовсѣмъ въ тѣхъ случаехъ, коли той спадокъ переходить въ руки ирѣвныхъ першого и другого степеня.

III. Вылати въ актъ найкоротшѣи часѣ законъ, котрый-бы улещувавъ перемѣну высоко опроцентованюи позычки гипотечной на низше опроцентовану (въ инѣи инстатудіи кредитной) при якъ наименшихъ коштухъ перенесеня той позычки.

Змѣнити статутъ Банку австро-угорокаго въ той оспособѣ, щѣбы рѣльничѣ могъ зъ той надешевшою инстатудіи кредитной мати кредитъ личныи, а дальше, щѣбы можна зъ того банку доставати завдатокъ на варранты, то есть на кнѣты, котрѣ поосвѣдчаютъ, що въ концесіонованѣи домѣ складаюмъ зложено на продажъ збѣже або якъ инѣи продукты.

IV. Змѣнити закономъ политичнѣи и судове поступованъе екзекуціи въ той оспособѣ, щѣбы побольшити число предметѣвъ, котрѣ мають бути вынѣти зъ-подѣ екзекуціи, и тѣхъ принадлежностей, котрѣ лже разомъ съ головною рѣчею могутъ бути екзекуованѣи; дальше, щѣбы екзекуція нѣколи не наразила доджника на большу шкоду, якъ та, якои безусловно вымагае цѣль екзекуціи; и щѣбы не продавано за безцѣнѣи лицитованныхъ добръ и въ загалѣ не примѣнено строгѣишихъ мѣръ екзекуціиныхъ тамъ, де то даеся осягнути лагодѣишими средствами.

V. Перевести реформу права спадкового щѣ-до посѣлости грунтовои въ той оспособѣ, щѣбы усюунити посереднѣи примуоъ до подѣлу, або цѣлковитюи продажѣи посѣлости, приавшои кѣлькомъ спѣвноаслѣдникамъ а улещати оплату частей спадковыхъ зъ дохѣдѣвъ посѣлости.

VI. Щѣбы правительството поспирало въ фондѣвъ державныхъ меліорация грунтовои и основувало школы рѣльничѣи.

Якъ выгладѣе „уtrakвизмъ“ въ нашихъ семинаріяхъ учительскихъ

досытъ сказати, що въ женьскѣи семинаріи учительскѣи у Львѣвъ, котра есть уtrakвизичною, кроме предмету рускаго языка инѣи одинъ предметъ не выкладаето по руски, але только по польски! Тымчасомъ выкладѣвъ предметѣвъ повиненъ бути на половину рускѣи и польскѣи!

Ба щѣ больше! Щѣбы ще краше удокументувати уtrakвизмъ въ тѣй-же семинаріи, зменшено въ остатныхъ часахъ число годнѣи науки рускаго языка зъ трехъ на двѣ! За двѣ годны въ тѣждня мають кандидатни семинаріи учительскѣи научитися рускаго языка такъ, щѣбы ставши учительскими въ рускихъ школахъ могли выкладати дѣтямъ науку въ рускѣи языкѣ!

Якъ мотива могли склонити зарядъ женьской семинаріи учительскѣи знизити число годнѣи рускаго языка зъ трехъ на двѣ? Онъ за певно отповѣтъ: обнизенъе семинариотокъ надѣмѣрными числомъ годнѣи. Нехай и такъ, що семинариотки обтяженѣи числомъ годнѣи. Але же

въ такѣи выпадку чи не показалося бы отпо-вѣдѣишамъ и рациональнѣишамъ зменшити число годнѣи науки польскаго языка зъ чотырохъ на двѣ, бо же прѣцѣ въ языкѣ польскѣи выкладаетося воѣ предметы, и для выкладу языкѣмъ польскѣи есокамотовано половину предметѣвъ рускихъ, — отже семинариотки вже при самѣи выкладѣ предметѣвъ школьныхъ маютъ ото разѣвъ больше вправы въ языкѣ польскѣи, якъ рускѣи?! Де-жъ тутъ справедливѣи?

То, бачите, консеквенція уtrakвизму, доведенного до найкрашого виду, здеасъ въ тѣй цѣли, щѣбы Русинѣвъ загрѣти до бажаня уtrakвизму въ гимназіяхъ...

Найгорѣчѣишимъ прихильникомъ уtrakвизму въ середнихъ школахъ показався, якъ вѣбитно, Звартовхотанецъ ко. Калинка. „Коли не заведемо въ школахъ уtrakвизму, — говорятъ онъ, — а поставимо окреми школы, рускѣи и польскѣи, — то въ краю повстанутъ двѣ противнѣи собѣ оубѣдѣиности, руска и польска, съ такѣи антагонизмомъ оубѣдѣинымъ, якъ оубѣдѣиность христіянська оупротивъ жидѣвской, и на отворѣтъ.“

Медоточивѣи слова! Певно, для „гіерархіи оуполичной“ оно було-бы золотымъ интересомъ, щѣбы Русины, заимѣтъ окремыхъ шкѣлъ, дали октроювати собѣ уtrakвизмъ. А щѣ уtrakвизмъ для Русинѣвъ не такѣи самый „золотѣи интересъ“, якъ для гіерархіи оуполичной, — на то маемо доказъ въ уtrakвизмичныхъ семинаріяхъ учительскихъ, а особливо въ уtrakвизмичѣи женьскѣи семинаріи у Львѣвъ...

Quousque tandem?

панъ Титъ Будвыновскѣи, управитель рускои школы вправѣ у Львѣвъ, буде собѣ спокѣино и выгѣдно, подѣ крылами деякихъ протекторѣвъ своихъ, господарити въ званыи способѣ въ тѣи бесталаннѣи школѣ рускѣи?!

Незабавомъ уже пѣвъ року мине, якъ „Народна Рада“ выслала першу жалобу до министерства просвѣты, по якомѣ часѣ другу съ ургенсомъ, нагромадила тамъ множество яркихъ фактѣвъ, — а слѣдства нѣкаго якъ нема, такъ нема! Мы мали зовсѣмъ певнѣи вѣсти въ Вѣднѣ, що въ министерствѣ просвѣты жалоба „Народной Рады“ выкликала велике враженъе; дальше, мы въ-оттамъ вже досытъ давно дѣстали вѣсть, що розелѣдъ справы министерство вже поручило нашѣи ц. к. краевѣи Радѣ шкѣльнѣи... Щѣ-жъ то дѣвѣя, що нѣхто не переводить нѣкаго слѣдства? Не вже-жъ бы тутъ у Львѣвъ кинули справу до коша? Се рѣчь невозможна. То не вже-жъ слѣдство має проволочиться до сезону ферійного, коли тѣи, що могли-бъ посвѣдчати наведенѣи въ жалобахъ факты, ровѣдуютъ въ Львова и Вѣднѣ, и не буде кого переслухувати? Чи може навѣтъ слѣдство має бути проволочене ажъ до часу по новыхъ вписяхъ, коли п. Титъ Будвыновскѣи буде мати можнѣище ще разъ пописати свою вправѣи въ отправлюваню рускихъ учениковѣвъ отъ вписеу до рускои школы, котрой есть управителемъ?!

Вѣтъ тѣи пытаня подиктованѣи намъ оправданю боянѣи Русинѣвъ Львова о бытъ той школы, тѣмъ большѣе, що п. Титъ Будвыновскѣи теперь уже натякае, що коли зробитъ донесенъе, что въ шкѣлѣ вправѣи фреквенціи нема, то съ кѣнцемъ року школа буде замкнѣна, а въ персоналу учительского „одинъ“ останется инспекторомъ, а прочѣ побѣде „на kwasek“...

Высока ц. к. краева Рада шкѣльна! — значни работи вже разъ ладъ съ управительствомъ той школы! Матеріалъ до роселѣду справы маешь дуже богатѣи въ жалобѣ „Народной Рады“, надбеланѣи министрствомъ въ Вѣднѣ, — а коли сего матеріалу ще за мало, наша редакція готова доставити его ще большѣе на своихъ стовпцахъ...

Переглядъ часописей.

Огнѣ, що навѣстили послѣдними часами такъ числонно нашъ край и понесли миллионы людской працѣ съ дымомъ, наклевали нашу оубѣдѣиность до поважныхъ рефлексіи и облумани средствъ, котрѣ бы въ будучности не допустили до такихъ нещастя. „Nowa Reforma“, пригадала собѣ, що въ нашѣмъ краю есть „Krajowy związek straży pożarnych ochotniczych“, съ головною цѣлюю, закладати огневѣи сторожѣи, высылати инѣи инструкторѣвъ, улещувати кунно зварадѣвъ, и т. д. Де-жъ згубився той „związek“? Чи не осталось по нѣмъ нѣкаго больше, крѣмъ еха горячихъ бесѣдъ, выголосенныхъ на послѣднихъ зѣздѣи (1883 р.) у Львѣвъ? Хто-бы знавъ що о тѣи згубѣ сказати, най подасть то до прилюднои вѣдомости“. На такѣи зазывѣ отповѣдае одинъ членъ „związk-u“ ось якъ: „Związek“ той потнуе на паперѣ отъ трѣхъ лѣтъ, пробуеши бѣи идеално въ Краковѣ, а отъзначаеся тѣмъ, що нѣкаго не робить. А вина того оу почивае въ хибленѣи организации: презеосъ, кн. Салѣга, сидитъ въ Краковѣ; вице-презеосъ, п. Еминовичъ въ Краковѣ; першѣи секретарѣи п. Ревачковичъ у Львѣвъ, а другѣи гр. Авдѣи Поточкѣи въ Мадритѣ. Шукай вѣтра въ поля!“

Гр. А. Круковецкѣи появивъ въ ч. 14 „Strażnic y Polsk on“ зъ 15 цѣвтня с. р. причины, якѣ оупоукали его вытоунити зъ Товариства господарскаго. Граеъ каже: Я трудився дуже въ тѣи товариствѣ, доки живъ въ пересвѣдченю, що оно дѣлае въ хосенѣ краю; але отъ хвилею, коли я познавъ, що подѣ покрывкою якоюс работы тамъ нѣкаго не робито; що рѣшеня зборѣвъ загалныхъ не выконуютося, якъ се оталоосъ минушого року, коли на мое внесенъе: завезти цѣло отъ збѣжа въ границахъ державы и обявизити тарифы на желѣзничихъ, були поставленѣи ще и другѣи внесены на знизенъе податку грунтовогo, заведенъе податку биржевогo, змѣну процедури екзекуціиной та секвестраціиной, — а воѣ тѣ внесены не были поданѣи до вѣдомости конгреосу аграрного у Вѣднѣ, хочъ мали бути поданѣи подела рѣшеня Загалныхъ Зборѣвъ Товариства господарскаго; коли на тѣи конгреосѣ нашѣ делегаты подобныхъ внесены кн. Шварценберга навѣтъ не подперли, — тогдѣи оказавъ я собѣ: „błaga jest Towarzystwo“. Мимо того — каже граеъ Круковецкѣи — выбито презеосѣи товариства медалѣ за заслуги, хотѣи бѣи нѣкакихъ заслугъ не положивъ, кроме сѣи одной, що отавѣ Експедиціею. Такожъ не поолухано въ Товариствѣ господарскѣи въ Перемышлѣи моен рады, щѣбы властителѣ большыхъ посѣлостей, що самѣи не господаруютъ а лишь уганяютъ за староствами, маршалковотвами, Verwaltungsrat-оотвами въ банкахъ та при желѣзничихъ, оупустили своимъ державнымъ рѣчнѣи чиншъ по причинѣ неплатности збѣжа. Мою раду названо оциалистичною и казано, що я хотѣвъ рукою сгнугнѣи въ калитку большихъ властителѣвъ. Зъ мене зроблено такого великаго чоловіка, jakimъ бувъ Озеггайтъ и его оудѣка, jakimъ ще и нынѣ оуть Лендербанковичѣи, директоры рады надзорной Банку оелянскаго, Банку шматарскаго, Банку рускогo, Каосъ задатковои у Львѣвъ, и т. д. Але и сягаю омыло до чужихъ калитокъ, якъ се лишь не колѣдуе съ параграфами. Такъ домагаюся и на зобѣднѣи компѣи ревизіиной Товариства задатковогo въ Перемышлѣи, щѣбы процентъ отъ меншихъ щадничихъ книжочекъ обнизити до 7, а для большихъ о 17. Моє внесенъе принято, але одинъ зъ директорѣвъ, идучи въ мною на оудѣ, оказавъ менѣи заразъ по дорожѣ, що я „неоуправный“, що я одному зъ его колѣговѣвъ моимъ внесенъемъ вытягнувъ 200 ар. зъ кармана. Въ наслѣдокъ сѣи операции карманной могли мы однакѣи оттагъ доджникамъ нашимъ въ Товариствѣ задатковѣи рѣльничѣи обявизити процентъ въ 7 на 6.

Сими дѣями пошло менѣи въ руки замкнѣнѣи рахункѣи Товариства задатковогo повѣтового въ Синодѣ. Директорамъ и радѣ завѣдуючѣи грозила-бъ велика отвѣчалѣиность, наколи-бъ оудъ львѣвскѣи не объявлюея такъ лакоавымъ для Банку

русского и Касы задатковом львовою. Теперь же не боюсь о долю директорствъ въ Сяноцѣ. Я перазъ сходяюся съ докторами правъ и адвокатами и замѣчаю, что тымъ панамъ дуже часто недостаетъ наукъ элементарныхъ. Але все то здавалосьъ немовѣрнымъ, ажъ поки не почувъ я оправданя д-ра Добриньского въ процесѣ Банку руского. Его объясненя були такъ наивны та добродушны! Онъ признался до цѣлковитого безглазья и незнаия чотырохъ операцій арифметичныхъ. Бувъ директоромъ, але на нѣчѣмъ не знався, нѣчого не розумѣвъ, до нѣчого не мѣшавъ, позволявъ робити кождому, що хотѣвъ, бо вѣравъ, що урядники его и товаришъ добре роблять. Оправданя то пересвѣдчило мене, що можна бути докторомъ правъ, а не посѣдати понятя о найпротрѣйшихъ наукахъ, ба навѣтъ примати достоинства и уряды, о котрыхъ не маюя понятя... Хто не доказавъ-бы передъ судомъ наглядно своего занедбаня духового, невно доставъ-бы за кратки на кобляка лѣтъ. Огъ добре стоить въ о. пасмы: „Блаженный нащя духомъ“. Дятого ключу до васъ, великй колеги! Наколи хочете робити великй гешефты, не учѣтоя и будьте гебеомя, а все вамъ уиде и „юбель“ будете обходити на честь вашою глупоты!...

Адреса до Его Вел. Цѣсаря,

подписана духовенствомъ львовскоу архіепархіи съ подякою за основанье гр.-кат. епископства въ Станиславовѣ.

Ваше цѣо. и кор. апост. Величество! Пережитыя чувствами невыгаскою влчатости, осмѣляютъ въ найглубшій покорѣ подписаніи: вѣропреданный гр.-к. митрополитъ галицкій и архіепископъ львовскій, митрополитальна капитула, епархіальне духовенство и все вѣрны Руоины, зблизитися всеподданнѣше до высокаго отушнѣвъ всеславнѣшого найвышого Трона Вашего цѣо. и кор. апост. Величества, щобъ за найвышшій и всемилоуствѣйшій актъ основаня гр.-кат. епископства въ Станиславовѣ найпокорѣйше выразити свою найглубшу подяку якъ и найниже заявити свою незмѣнну вѣрность и преданность для овященю Особы Вашего цѣо. и кор. апост. Величества, нашего найлааскавѣшого Цѣсаря и Пана, якъ и для всея найвышней цѣсарской Династіи.

Наколи всеславнѣйшій и незабутій предки Вашего цѣо. и кор. апост. Величества благоволяли вселааскавѣше звернути свою отцѣвоку старинность до жизненыхъ справъ гр.-кат. руской церкви въ Галичанѣ, и такъ всемилоуствѣйшими постановами въ цѣли отповѣдного духового образованя и отповѣдною дотация душпастворокого духовенства, якъ и ще въ большій мѣрѣ обновленемъ запустѣлой въ наслѣдокъ неоприятныхъ часоу митрополіи галицкой, поддвигнути греч. обрядъ, — то Ваше цѣо. и кор. апост. Величество, котрого найвышшій милости и лаощѣ гр.-кат. церковь и руска народность въ Галичанѣ всепокорѣйше завдачуютъ нечисленій добродѣйства, зволюли установленемъ довго ожидаемого и необходимо-потрѣбноу епископства въ Станиславовѣ, поддвигнути милостивѣйше гр. кат. епархію въ Галичанѣ до свѣтлоу высоты — до высоты зовсѣмъ отповѣдноу ей достоинству и ей признанью.

По милости сего великодушного выс. поставленя доведена теперь гр.-кат. митрополитальна провинція галицка черезъ каноничне ополученя съ нею двоухъ епископствъ, т. е. перемыского и станиславовского, до своего стану, а тымъ и подана їй можность розвою церковного и уоушного дѣланя для добра всея кат. церкви, якъ также и австрійской державы, чтобы показатися достоинною найвышшоу милости и ласки своихъ новѣйшихъ Основателѣвъ, преславныхъ Монархѣвъ австрійскихъ.

Милости влчатныя сердце галицкихъ Руоинѣвъ, съ незлобою и непоколебимоу вѣрностью найниже преданныхъ Вашоу цѣо. и кор. Величеству, вразѣ съ вѣрно подданнымъ митрополитомъ и воимъ духовенствомъ, заносятъ ширій молатвы, чтобы Богъ Всемогучій удержувавъ и благоославивъ Ваше цѣо. и кор. Величество, на шого милостивѣйшого Цѣсаря и Пана Францоука Іосифа I, и Нависшѣйшій Его цѣо. Домъ, чтобы Богъ хоронивъ и оцславлявъ Австрію.
Львовѣ, 9 цѣвтя 1886.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

Читальня въ Винникахъ подѣ Львовомъ. Дня 28 л. марта 1886 отбулася Загальній Зборъ нашон читальнѣй и выбрано новый Выдѣль на рокъ 1886. Головою читальнѣй выбрано п. Г. Лѣшку; выдѣловыми пп. Дыгдалевича Антоуа, Вовкова Дмитрия, Яримовича Виктора, Корнашовича К., Домазара Павла и Гадетца. На заг. Зборѣхъ мавъ п. Дыгдалевичъ дуже поучаючій отчетъ въ садѣвничствѣ. Хоръ мѣсечный отпѣивавъ „Многая лѣта“ С. Вел. цѣсарю и п. Лѣшцѣ, голоу читальнѣй, котрый отъ отвореня читальнѣй дои есть головою. Члены нашон читальнѣй складаютъ ему и на сѣмъ мѣсци прилюдну подяку за то, що мимо своихъ занятъ охотно займаея читальнею. Выдѣль читальнѣй урядивъ ще оденъ отчетъ; читавъ п. Д. Вовковъ „О снахъ“. Наша читальня есть руско-польска. Читальня предлачае рускы часописы: „Дѣло“, „Батьковщину“, „Зорю“, руско-польску „Газету Наддѣстрианскую“ и три поль-

скы. Читальня має бібліотеку, въ котрій знаходяться рускы, польскы и нѣмецкы книжки, разомъ около 300 томѣвъ. Пря той нагодѣ отъ жалеми можно оказати, що въ мѣщанѣ, якъ и Винники, за мале цѣлоо естъ членами читальнѣй. Причиною того суть люди, котры не только шо самы не суть членами читальнѣй, але ще отаракуютъ, чтобы таыя выступивъ публично, чтобы читальня не дати даромъ умѣщеня, коли подѣ образу прійшло дотычне прошене Выдѣлу читальнѣй. На щастя не знайшовъ подобній другій радный, бо коле началыникъ п. Маркевичъ подѣвае подѣ голосованье внесене згаданого п. радного, то онъ бувъ одинокимъ въ радѣ съ своимъ внесенемъ. Такой результатъ дуже не подобаво п. радному и онъ ачававъ другимъ раднымъ за се вымѣрку робити; на шо ему такъ отповѣвъ началыникъ п. Маркевичъ: „Якъ Вы будете началыникомъ, то тогда не дасте даромъ умѣщеня читальнѣй, але доки я, того не зроблю нѣколи“. Мы зъ нашон стороны просимо дуже того п. радного, чтобы читальнею не оцѣкувалоя, бо мы маемо иншихъ оцѣкунѣвъ, котры потрафлять лѣше боронити справъ читальнѣй, нѣжъ п. радный шкодити. Читальня въ Винникахъ.

Читальня въ Самолусахъ, повѣта гусятинского, по довгахъ и тяжкихъ мѣсечныхъ перешодахъ отворена тахенько дня 30 сѣчня 1886 въ день Трехъ Святителѣвъ. Членѣвъ выбрало на разѣ 17. Зъ тыхъ одного трудолюбивого и ревного члена читальнѣй Гаврила Тимечку, дня 1 л. марта убило дерево въ лѣбѣ постоловецкомъ; покойникъ зоставивъ жену и четверо дѣточок. Вѣчна ему память! Нынѣ хвала Господеви, маемо вже 30 членѣвъ, котры шо недѣль и овята охотяся, читаютъ и до дому книжочки забираютъ. До Выдѣлу читальнѣй выбрано: головоу пароха о. Игн. Юхновича, заступныкомъ головы Зах. Садовского, учителя; секретаремъ Вяик. Кушницкого, бібліотекаремъ Пав. Кичака, касіеромъ Вао. Кушницкого, котрый бесплатно отступивъ свою другу хату на читальню. Зъ узыбарныхъ вкладокъ членскихъ и добровольныхъ датковъ, предлачено „Батьковщину“, и выписано читальню въ члены „Провсвѣты“ и общ. им. Качковского. — Отъ мѣсечного п. учителя дѣлае читальня даромъ „Дѣло“, Школьную Часопись“, „Бартника“ и много отповѣдныхъ книжокъ до читаня, при томъ добру науку и захоуту до пасѣи и садѣвничства. — За подарочный читальни 90 книжочокъ товариствомъ „Провсвѣта“ и 32 книжочокъ общ. им. М. Качковского, Выдѣль читальнѣй складае прилюдну шчуру подяку.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЪЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Приготованя до новыхъ работъ парламентарныхъ) суть вже въ повнѣй ходѣ. До Вѣдны поѣздила уже майже воѣ посылы. Нынѣ збраеся на парадъ клубъ нѣмецкій а завтра „коло польске“. „Pol. Corr.“ доноситъ, що друге заоданье сен сесія рады державноу мав отбутиися въ пятницю дня 7 мая а на порядку дневнѣмъ буде поставленій проектъ закона о забезпеченю робѣтняковъ; диюкція падъ сямъ закономъ потянеся черезъ 3 або 4 засѣданя.

(Зъ министерства просвѣты.) Совѣтныкъ долѣшно-австрійского намѣстництва и референтъ для справъ административныхъ и экономичныхъ въ радѣ школьной, д-ръ Ерихъ Вольфъ, зоставъ покланый до министерства и обьявъ департаментъ для справъ школъ среднихъ. Министеръ просвѣты д-ръ Гауцъ постановивъ, якъ доносатъ чешскы газеты, вже въ найкоротшѣмъ часѣ роздѣлти богословскій факультетъ въ Празѣ на чешскій и нѣмецкій.

(Министерство торговль) позѣстане на разѣ необсаджено. Поголоски, що министрѣмъ торговль мавъ зѣбрати бр. Витекъ суть неправдыві. Обсадженоу министрѣмъ не наступитъ такъ довго, доки проектъ угодѣвъ, а бодей важнѣйшій зъ нихъ не перейдутъ черезъ комисію. Акцію угодѣву буде отже вести бр. Пуовальдъ и буде се министерство заступати въ парламентѣ. Здаеся, що посада министрѣмъ торговль не буде обсаджена ажъ до лѣта.

(Инспекція Босніи и Герцеговина.) Архивъ Альбрехтъ прійхавъ оногоды до Задара и выѣде дальше на инспекцію окупованыхъ краѣвъ. Въ кругахъ политичныхъ привязуютъ до сен подорожи велике значеня. Недавня подорожѣ пѣ сѣхъ краяхъ угорокого министрѣмъ а теперь подорожѣ архивнѣя маютъ ще больше укрити ти увязъ, яка ополучае ой крайъ съ австрійскоу державою. О остаточномъ прилученю Босніи и Герцеговины до державы австрійской нѣхто однакожъ не думаетъ а то просто дятого, шо ой крайъ не только уважуютъ але и самы себе чувствуютъ якъ-бы нераздѣльнѣй отъ австрійской державы.

(Угорскій министръ правосудія) Павлеръ померъ дня 30 цѣвтя въ Пештѣ. Съ его смертею опорожнилоо мѣсце министрѣмъ правосудія, котре вже давно повинно було бути обсаджено инымъ человекомъ. За его управы вымѣръ справедливости въ Угорціи подѣувавъ бувъ зовсѣмъ и хвалять одинъ Тиоса мѣгъ бы полонити, дял чего така слаба рука якъ покойника управляла въ Угорціи найважнѣйшимъ урядомъ.

Заграничній Державы.

Россія. О парадахъ въ Ливадіи доси нѣчого близше не чувати. Дня 28 мая, м. приймавъ царь Едгема-пашу въ торжественной ав-

дѣнціи, котрый вручивъ ему власноручне письмо султана. Едгема-паша представився оттакъ царици и отѣдавъ гр. Воронцова-Дашкова и мин. Гирса. Приѣздови надвычайноу турецкого посла не пришеуютъ жадного большого значеня и уважуютъ се лишь за актъ куртоазіи. Оданъ лишь вѣденскій „Tagblatt“ доноситъ, що въ царской палатѣ въ Ливадіи отбуваютоя частыя парады подѣ проводомъ самого цара, котры майже лишь выключно дотыкаютъ справы болгарскы. Кажуть, що царъ має докладныя доказы, що между Туреччиною а княземъ болгарскимъ настала була зачѣино отпорна угода противъ Греціи и шо Туреччина дозволила була на случай войны вступити болгарскимъ войскамъ до Македоніи. Князь носився навѣтъ съ гадкою, на случай шасливон войны оголоосатися королемъ Болгаріи. Тамтого тыждя прійхали до Ливадіи также румынскій министрѣмъ войны Ангелеску и адъютантъ румынского короля Робеску. — Россійскоу министрѣмъ финансовъ сталося зновъ причиноу рѣжныхъ згадѣвъ и поголосокъ. Помѣчникъ министрѣмъ наисовѣтъ, якъ кажуть, якійс памѣлетъ на министрѣмъ и сей постановивъ дятого уогутити. Коли отже теперь покланый тайного совѣтника, Вишнеградского, до госуд. совѣта, то розбѣшлось поголоско, шо его чекае ще больше достоинство и шо онъ имѣвѣрно займе мѣсце министрѣмъ Бунго. О окѣлоу те перъ вже даются чути голосы, именованье се выкакало-бы въ Россіи велике недоволенье. — Катковъ займаея теперь дуже справою нѣмецкы колонистѣвъ въ Россіи и радить, чтобы ихъ переселити зъ захѣдныхъ оторѣвъ державы, де они суть небезпечны, до вохѣдныхъ, де есть больше мѣсця и де они могутъ бути для промыслу далеко користнѣйшій. — Подѣ конецъ лѣта маютъ отбутиися въ колькохъ военныхъ округахъ великы вивавы кавалеріи и верховон артилеріи а приготованя до сего роблятоя вже теперь. Здаеся, шо ой приготованя дали причину до поголосокъ, шо Россія на розныхъ точкахъ громадѣтъ войско. Цѣкаву вѣсть подають „Narod. Listy“, котру они зновъ одержали отъ якогось „славянского мужа стану“, шо есть ще теперь въ чиннѣй службѣ. Сей мужъ мавъ отже высказатися, шо въ Ливадіи приготовуются якѣсь важны рѣчи. Приѣзди румынского министрѣмъ войны стоить въ звязи съ пытаньемъ, чи и подѣ якими уоловіями дозволила-бы Румынія на переходѣ арміи руской до Болгаріи. Мае бути фактомъ, шо Россія не зрелася зовсѣмъ окупациі Болгаріи, котру може довершити двома дорогами: або моремъ, шо могло-бы наступити скорше, але есть небезпечнѣше, або сушею черезъ Румынію, шо потрѣвало-бы довше, але было-бы певнѣйше. Въ звязи съ тыми намѣренями Россія мае стояти подорожѣ князя болгарского до Румыніи. Замѣтки свои мавъ „славянской дипломатъ“ закончить сими словами: Я перекопанный, шо конецъ жита цѣсаря Вильгельма буде заразомъ и концемъ довгого выпочинку арміи державъ европѣйскихъ. На ою вѣсть „Narod. List-овъ“ можна-бы лишь отповѣтити нѣмецкою пословицею: „Was man wünscht, das glaubt man gern.“

Англія. Въ користи предложена Глядотона шо до ирландского „гомруль“ отбуваютоя теперь по цѣлой Англіи численній митинги и зборы либералѣвъ и въ загалѣ признаютъ Глядотони въ оѣй справѣ великы заслуги. При концѣ тамтого мѣсяца окликавъ бувъ Бредлю великій митингъ до Ст.-Джемеъ Галь, въ котромъ взяло участь звышъ 3000 людей, богато посѣловъ зъ партіи радикальной и либеральной, радикальнѣйшій клубъ робѣтняковъ и богато другихъ товариствъ. Предѣдателемъ митингу бувъ Лабучеръ, товаришъ Бредлюга. Онъ выступивъ въ засадѣ за предложенемъ гомруль, бо казавъ, шо гомруль для Ирландіи есть заразомъ и гомруль для цѣлой Англіи, протестувавъ лишь противъ выключеня ирландскихъ посѣловъ зъ парламенту державного. Онъ доказувавъ также, шо демократы повинны при другѣмъ читаню попарати билъ Глядотона. Воѣ резолюціи, до котрыхъ забирали голосъ также и члены палаты посѣловъ, высказалася въ користи гомруль для Ирландіи и похвалявали стараня Глядотона, котры суть въ оалѣ завести между Ирландією а Англією тревалый миръ, и высказали надѣю, шо предложеня Глядотона станеся закономъ. Навѣтъ Чемберленъ, такъ великій первѣтноу противникъ гомруль для Ирландіи, готовъ вже попарати предложена Глядотона але подѣ уоловіемъ, шо ирландскы послы позѣстануть въ парламентѣ державномъ.

Греція. Ситуация въ Греціи ще не змінилася и розьяреняе, яке настало въ грецкомъ народѣ, ще не притихло. Показуеъ теперь, шо вѣсть, будто-бы Франція обѣцала Греціи на будуще якуоу помѣчь, коли она теперь услухаетъ ея рады, була неправда; ультиматумъ було отже справедливо доручене грецкому кабинетови. Дѣляность спростувавъ отже ту вѣсть а заразомъ, якъ доноситъ агентъ Гаваасъ, заявивъ охоту до розброя. Та-жъ сама агентія доноситъ, шо на-кобля-бы державы европѣйскы не змінили своихъ поставы, то Греція готова лишити справамъ вѣльныхъ хѣдъ и не розброювати арміи. Вчера розбѣшлася була въ Атинахъ поголоско, шо предста витель Россіи и Италиі одержали примирительній виступка, але другы предлаватели обстаютъ при ультиматумѣ. Ходятъ вѣсти, шо предлаватели пяти державъ доручатъ ще грецкому правительству послѣдню ноту, въ котрой высказуеъ, шо доказы Деліанова не вытѣаютъ а потѣмъ перенесуютъ на кораблѣ межинародноу флоты. Зъ другой стороны зновъ мае бути певнымъ, шо Деліановъ не зробить нѣякой уогутки.

— Въ справѣ конфискации 40 ч. „Дѣло“ мы охѣлаючы доносъ: Cz. 7663. W Imieniu Cisarского Welyczestwa! C. k. Sud krajowy, spraw karnych wo Lwowo ryzyki na podleglosci 489 i 493 p. k. i §. 37 zak. pras., wyznajanie artykulu umiszczono w Numeri 1886 p. k. r. p. „Dilo“ z dnia 22. Cwitnia 1886 pod nazwa „Zamity na uwaby Polaka“ w ustapi w „Tak unija Lublyńska“, a z do sliw: „Goruguskim“ mistyt w sobi znama „Goruguskim“ 302 zak. kar. proto usprawedlywienia fiskata toji czasopysy czerez c. k. Prokuratury zabronenom jest dalsze rozprostrzenienie artykulu a zabranzy naklad mawe byly usluguje autor pobudyty czytajuczych do protywu narodnocy Polskoj, w czem znama prowiny z §. 302 zak. kara. dnia 27. Cwitnia 1886. — Poglię.

— Впресе митрополитъ выѣде около 15 а имѣвѣрно въ супровѣдѣ крыл. Фашиевича. — Въ справѣ внесена посла о. Свѣтослава змѣны уставы школьной въ томъ дѣлу, кары за неосыланье дѣтей до школъ школьной одежи и науковыхъ приборѣвъ школьной молодежи, рѣшила кр. Рада школьной жадана и закомуниковала овою ошнѣю Выдѣлову.

— Поправа упосаженя мира. Отъ вамъ ошнѣ кладѣ. Дотеперѣшнѣйшій додатокъ до конгрессу, додатокъ той ишовъ въ мой додатокъ додатокъ (бо прислано менѣ вже оправданя оію) черезъ высоке оцѣненя землѣ и т. д. хованный на 158 зр.; зъ того отпаде на больше-менше 108 зр., — позѣстане 50 отрата 32 зр.! Въ роцѣ 1887 маютъ только половину нового додатку. Коле-бы въ томъ роцѣ казали платити цѣмъ платити отрата тымъ больша. Вивавѣвъ въ §. 7 рои, постановленя той уставы будутъ ажь при новѣмъ обсадженоу; только не платити и додатокъ не кажуть платити такоу отрату нового обсаженя? Бо коли скажутъ платити за добродѣйство того параграфу треба-бы доходѣвъ грунту докладати. — Шельманъ цѣвтя 1886. Ст. Качала.

— Зъ „Народного Дому“. Управляючій „Народного Дому“ розпѣоуе конкурсъ на пендіиіи запомоги по 25 зр. зъ „фонда“ для двоухъ сельскихъ сывѣвъ: одного окои, другого за перемыскоу епархію, у гимназиіи або школы реальной. Рѣшениъ мая. — Для погорѣцѣвъ въ Коостевѣ Советъ дати бесплатно деревяный матеріалъ 4 сельскыя загороды, котры згорѣли на кодуу пятницю о. р.

— Христіанска крамниця буде небавкомъ въ Шоломыи подѣ Львовомъ. Въ томъ маютъ жды ажь чотыри окленны. — Влов. п. Омелянъ Партицій, професору скою семинариі у Львовѣ, подарувавъ 600 книгѣвъ повѣстей Марка Вовчка, друкованыхъ накладомъ, рускому Педагогичному товариству добровольно розпорядности. За той значащій рошій дарункомъ складае згадане товариству Дателю свою сердечну подяку. Етиятіа будутъ даромъ роздай помежи членѣвъ кого Педагогичного товариства. — Отъ руского Педагогичного товариства. У 2 л. мая 1886.

— На погорѣцѣвъ села Боянецъ зложены редакція Вп. панѣ Іосифа Поляновскы, професора руской гимназиі у Львовѣ, 2 зр.

— Красный комитетъ ратуинный для мѣсяцъ узнавъ конечность помочи державноу, шо оно могло отбудуватися на ново. Дѣляность гоубчикъ и самбѣрскы корпораціи ремієнныя ракоты складаи на своихъ отрыкѣтнѣ шивъ-ремѣоникѣвъ, чтобы имъ дати амуту на ново свои варотаты. Воѣхъ погорѣцѣвъ Стрыку варотатѣвъ ремѣоничныхъ есть 14 Жертвы на погорѣцѣвъ находѣтъ на отаню. Деякы отароства понадѣланы зъ зѣбранныхъ складокъ; отароство въ Равно оладо 551 зр. 50 кр.

— Вышій судъ красной у Львовѣ въ конфискации ч. 15. „Батьковщину“.

— Зъ Делятына доносатъ, шо тамъ бурмиотра того мѣста, Берома Клятрѣхъ товаришѣвъ за обманство отъ крутѣвъ. Свого зовсѣмъ здороваго ошнѣивъ Кноль комисію яко елпентна.

— Горожане мѣста Кранова выслали прѣдѣвъ выбору правительствѣ. кандидатѣмъ ского посломъ до рады державноу отъ сами. Въ протестѣ выказано воѣ вымѣхъ махинація, яка дѣляноу, чтобы не дѣлѣды Романовича. Протестъ опарася тотѣмъ, шо тѣснѣйшій выборъ названого слѣдующего дня по выборѣ першѣмъ. Дѣляность протесту годѣ подавати въ отаню ставу прасову.

— Конкурсъ. Комната нотаріальна отаруе курсъ на посаду нотаря въ Каміюловѣй.

— Коломыйска окружна рада шельманъ курсъ на учительскы посады: Коломыи, Куты, Косовѣвъ, Хомчича, Нависшѣйшій, Турка, Лѣна Слободка, Червоноуворѣна, Малай Гвоздецъ, Червоноуворѣна, Микитицѣ и Угоронь. Рѣшениъ 20 зр.

— Огні. В Янковичах коло Ярославля згоріла дворова стайня і 30 штук худоби. Огні стайні почав горіти і гнїб. Огні притушено синавками з Павловова і Ярослава, при чім помагали з великими успіхами селюки.

— Огнегравальний пиль. Инженер Шерер, родом з Станиславова, властитель фабрики огнегравального пильу у Відні, прийняв оми днями до Галичини і старався поучати Галичан о ужиточности свого виробу. Всякі згарної оубстанції, запущені тым хемичным препаратом, не тлїють в огні, але перемїняють цоволи і без полумени на уголь. Бурмаотр Станиславова д-р Каміньскій — як доносить „Kurjer Lw.“ — поволяв поставити домок в матеріалу напеного тым пильном, і домок той для пробы має бути по 5 літах підпалений. У всіх віденьскіх театрах поміости, декорация і меблі позапущані тым пильном; так само і одїж огневон охорожї.

— Прігода селянина у Відні. В Страстний четверть почав хіпати до цбарокого повозу, в котром хілав цбар на богооуженї, сильний хлопц Іван Стодока з Городка, тримаючи в руках шаперу. Гвардоты завели его на силу до вартон хаты в замку. Тут розвїдался, що він має процес з громадою і що до Відня зайшов пїхотою. Тымчасом вівзвано подцїбїть, щоб его отвести до полицїи. Але наш селянин не дався віденьским полицам і кидав ними мов соломою. Дотера підтоутом заманено его на полицію. До него прїшов в блискучих гузнях полицай і сказав, що заведе его до „польского министерства.“ Очевидно заведено его на полицію.

— Министерство правосудїи здає справу з конкурсового поштування за р. 1885 в Галичинї. З сего справована виходить дуже сумий закюченя. В р. 1885, закючено поштування в 115 конкурсов: активна выносила 1,269,872 зр., а пасивна 2,014,210 зр. Зреализоване активів було так трудне, що вїритель дотали лише 128,429 зр.

— О скаженїи. Д-р Баржакїи оголосив в „Сzas-і“ статистику олучив скаженни у людей в Передлатавї за чась оть р. 1876 до 1882. В сїх олучив було за той чась в Передлатавї 647 а в самїй Галичинї 250.

— Смерть оть скаженни. Варшавскій „Kurjer Rogannu“ доносить, що в Влоцлавку померла одна женщина покусава скаженним вовком, котра вже вертала оть Пастера до Россїи. В дорожї напад на ея корчї грудных мукулоб, через що заперло їй дух, точала отрашно оліну, котрой не могла выплюнути, але выгортала руками, и вилася з превелького болю. Так мучилася 1 1/2 доби. До послїдних хвал була при памяти и прїшла ариуотнух, щоб не мучили ея рїзными пытанїями.

— Страшна емплозія олучилася недавно на Чорном морі: 13,740 пудов нафты и 1,430 пудов бензины експлодувало в одїом кораблі з невзїотной причїны. Корабл и воя залога (13 ообв) вылетїли в воздух на 13—14 сажїив и згорїли в положенї, котра покрыва шарокїи шматї моря.

— Против холеры, котра проявляея в Італїи а може розширатя и в нашїй монархїи, заряджує австрїйске правительство строгї мїры.— Черновецка „Gaz. Polska“ звертає увагу на оден дуже важный факт, який практикуєся у жидів по селах, а то отвоженє померших з сел до міского окопцїа. Така практика була бы як раз в часї холеры росадинокї епидемїи. На то власти мусят завчасу звернути бачну увагу.

— Проба мобилизаціи на власну руку. Зь Городенки доносить до „Samogaz“ у, що Давид Визель берг, вїбїт зь Якубкїи, хотїв опробовати, як скоро можна бы змобилизувати громаду на ослушї загального ополченя и наказав вїбїт мешанцям агромадїата д. 18 м. м. о 9 год. вечером, узброєним в цїпы, косы, сокиры и т. д. Вїз вилася, як одїн; але коли довїдался, що ея жарт, розлючей зничил корчму, набїл вїтових зашукїив а самого вїлта лише жандармы выратували оть побївї.

— Вїс дротарь Словаки, пробуваючї в Берлїнї, дотали наказ опустати мїсто найдальше до 1 л. червня.

— На выстатї електричїи в Петербуржї одержав найвышю надгороду бувшїй доцент львовского университета д-р Охорович за знамениту технику комбинаціи и уложєнь окладовых частей телефона.

— Новый судь Соломона. Два сыны якогось богатого американского купца влюбилася отрастно в одїю дївчинї. Батько их погодив ошїб в вї той оособї, що выслав обох з интересами а сам зь тою дївчиною оженив.

— Дрїбнї вїсти. Князь Адам Савїга купує, як доносить часопис, мїсто Збараж. — Американскїи жиды основуют в Новїм-Йорку центральный жидовскїи университет. — Оть кількох недїлї навує в Валахї коло Кїмїанкїи пїтнотый тїеуот. В вїших селах того пївїта навує шарклатїна и корь. В тїх мїбцевоствях позамына школы. — В Боонїи открито торжєствоно рух зєдївнїц на шляху Добой-Тузля-Симїнї Гань. — В Одесї выкрыла власть в урядї цїловїи кїлькя-мїліонной дезервация. — Д-р Петро Стебельскїи, судовой авокультант и доцент на университетї, заручився з п-ноу Евг. Бавровач, дочкою горожанина Львова. — В Станиславої переубавє тепер жидовскїи театр. — С. В. цбарь дарував погорїлцям громады Гребїцї, пов. жовківского, 500 зр. — Д-р Смолька выїхав вчера до Відня. — П. З. Фрїланг вытупив зь редакціи „Kurjer-a Lw-ogo“. — Судь перемїонїи оголосив лїцїтацию добрї

Піднебильє вартости 20,000 зр. на донь 21 о. р. — Директором рїшїтской гимназїи именованїи п. Володїслав Держель. — В Одесї проявилася д. 27 л. цївїтїи антисемїтскїи ворохобїя. — Евг. Коаблї славный французскїи маляр, помер д. 26 м. м. в 82 роцї жїтї. — Одна жїнка надь Реном породила в одїом роцї шестеро дїтей и вїи они жїють. — Недавно помер на Волянї мїщанїн, котрый дожив 116 року жїтї. Ще день передь смертєю ходив пїшки цїлу мїлю до своего внука. — В одїом костелї в Мадригї подложено на Божїй грїббї свїчку наповнену динамитом. Вже передь самою експлозією хотїв ея д-р Еквієрдо угасити, але се ему не удалося. Эксплозія зничила головный престол, Божїй грїббї, а д-р Еквієрдо тяжко раненый.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ.

— Василь Оджїнскїи, смерить ц. к. почты, упокоюва д. 3 л. мая у Львої в 74 р. жїтї. Вїчна ему память!

— Каролїна зь Могїльнїцких Левїцка, вдова по бл. п. Александрї Левїцком, бувшїи мандатарю и властителью реальности в Збаражї, померла д. 29 цївїтїа 1886 р. в 78 роцї жїтї. Покоїна була рєнна руска патриотка и шаро любила свїб рускїи обрядї. Вїчна їй память! Будїтїв д. 30 цївїтїа 1886.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Podręcznik do hodowli nasion gospodarskich, на podstawie teoretycznej i praktycznej organowal dr. Józef Olesków. (Накладомь крайного товариства господарского.) Подь такимь заголовкомь появилась книжка, обїймаюча 123 оторїбв друку великїи 8-ки, в котрой нашї землякїи подаєв коротко а дуже приступно правила управы плодїв господарских и свои личїи опостереженя зобрїанї в часї подорожїа по Нїмеччанї, Чехачї и Авотрїи що-до продукціи насїиы. Книжка дїлїтся на двї части. Перша часть трактує о насїиы в загальї, о оспособах облагородненя рослїнв господарских, як оцїновати доброту насїиы, о станї торговлї насїиы, и в якї оспособї має продукувати насїиы. Друга часть трактує о управї поодинокїх плодїв огородовїны, рослїнв пашных, конюшнїи и трав. Способї выкладу дуже ясны, арозумїлы и як-раз приступны для практичных господарїв.

— Кс. Садовь Баронч мїстят в познанскїи литературной часописи „Warta“ (ч. 617 и о.) монографїю села Понїковца мала (пїд Бродамї) и. заг. „Wiadomość o Ponikowicy malej“.

— Конверзаціонный лексіонь Брокгауза в Лїпску доведенїи вже до XIII тому пїд конець буквы К. І вї обїмь томїх замїтнїиы оть значно збільшенє часло слїв заголовковых, котре зь 2114 вь дотїчнїомь томї 12 выдана збільшилася на 6782. Артикулы, котрї по своиї природї вымагають обшїрнїйшого трактованя суть представлєнї в цїлїх розвїдках. Особливо важнї суть артикулы: Пїй IX, обшїрна біографїя; королевство Прусы; правослїе и т. д. Иллюстраціи сего тому выносят 16 таблиць зь образками, 10 карт и 22 иллюстраціи в текотї. Особливо краснїи суть барвнї таблицї, представляючї гробы и комнату в стилю ренесансовїи, отгак и структурнїи таблицї: „Старый Рязь“ и „Выкопалася в Помпїи“.

Господарство, торговля и промышлень.

— При львованно приват. облигаціи І и ІІ емїсїи зєдївнїц арх. Альбрехта д. 1 л. мая о. р. вытїгєнено: XXV львованє орїбнїх прїорит. облигаціи [I емїсїи] 45 штук, а то №г. 1309, 1820, 2622, 2878, 4780, 4943, 7226, 8315, 8925, 10599, 12089, 13275, 14149, 16022, 16635, 17007, 17133, 17224, 17529, 17653, 18483, 18851, 20161, 21257, 21623, 22637, 24383, 24527, 25564, 27907, 29055, 29159, 29615, 30356, 31695, 32015, 32209, 35749, 36441, 36855, 37387, 41889, 42656, 43352, 48821.

XIII львованє золотых прїорит. облигаціи (II емїсїи) 63 штук, а то №г.: 240, 408, 691, 1326, 2083, 2155, 2289, 2326, 3215, 3230, 3529, 3901, 4341, 4651, 4673, 7254, 7354, 7683, 7744, 8072, 8081, 8180, 8260, 9614, 9645, 9667, 9956, 9971, 10443, 10547, 10608, 10836, 11000, 11170, 11641, 11833, 12122, 12557, 12724, 13370, 13543, 13616, 14228, 14759, 14848, 14899, 14974, 15002, 15603, 15741, 15834, 16538, 17758, 18560, 18571, 18585, 18625, 18771, 19070, 19203, 19241, 19649, 19823.

Смлата оїх вь львованых облигаціи настуїтї 1. падолатя 1886 а имено облигаціи першєнства вь орїблї (I емїсїи) по 300 зр. срїбломь за штуку, а облигаціи першєнства вь золотї (II емїсїи) по 200 зр. золотомь за штуку. Сь наведенїи рєчїцямь устєе волке опрєнтованє вь львованых облигаціи.

Зь давнїйшого тїгнєнїа поздєтали ще: Облигаціи першєнства вь орїблї (I емїсїи): ч. 1254, 6401, 10297, 11239, 13646, 19611, 19976, 23184, 26981, 27000, 27301, 28167, 30976, 31009, 32274, 32482, 33272, 34215, 34424, 34936, 37168, 37214; облигаціи першєнства вь орїблї: ч. 109, 395, 508, 2975, 3484, 3485, 3694, 3807, 3821, 3923, 4815, 4891, 5064, 5068, 5744, 6168, 6178, 6448, 7242, 7302, 7511, 7528, 7888, 8016, 8370, 8392, 8762, 8795, 8900, 9063, 9086, 9353, 9402, 9833, 9980, 10013, 10268, 10609, 10857, 11096, 11263, 11360, 11427, 11591, 11703, 11797, 11941, 12176, 12178, 12329, 12331, 12367, 13245, 14593, 15501, 15505, 15713, 15885, 15933, 16018, 17212, 17461, 18801, 18821, 18959, 19094, 19892.

Переписка Редакції и Администраціи.

Всч. Д. Е. вь Миколаєв. Оть Вася передано 1 зр. на „Словарь“ Желехїовского. — Всч. К. Р. вь Яениоватїи. Залєгдїсть получили и на ново почали высылати оть 1. л. мая.

Надїсланє.

Слухатель филосоїи на черновецкїи университетї, п. Евгений Козак вь послїднїомь часї, як вїдко, загадав прославтїєсь и шїе то до „Слова“, то до „Пролома“ стїбї, вь котрых отарєся диокредитувати Русїнїиы народївїи и рускїи товариства. Шкода навїтї и часу, абы на такї писаннїи хто и отповїдати хотїв, бо все писанє оть альфы до омеги — чїота неїравада або перекрученї факты. Однак не могу замочати той точки, котра вь дошїи п. Козак, помїщенїи в ч. 327 „Нового Пролома“ дотїкає мене.

П. Козак пише: „Г. Петров, которого „кореспондентъ „Дїла“ называетъ делегатомъ „благотворительного комитета, бывшаго у пана Ивана Тымынского окорше нежели у г. Козака и „если онъ роздавалъ якую поддержку, то навїр-но дасть таковую п. Тымынскому прежде нежели „г. Козаку и поручалъ ему окорше нежели г. „Козаку якую то миссію“.

Се твердєньє, пане Козак, є чїста не правда, и отїраю его зь погордою, бо у мене нї п. Петров, нї нїякїи Москалї нїколи дома не був. Як не мїлю оя, пїзнав я п. Петрова днїа 3 червнїа 1884 року вь одїомь товариствї, де було много рускїи молодежи, и тогда розговорївав я сь ним, як то звичайно на случїйных оходїнах булає, о рознїх рїчах. П. Петров, увидївши вь товариствї руску молодежї, зачав, як самь сказав, „яко ученик олаваїофїла проф. Ламаанского“ держати орацію на темат „одїн народь оть по-за Карпатї аж до Камчаткї“. Против той мовы я и тогдїшнїи предїдатель „Союза“, п. Петро Кумановскїи запротєстували, заявивши бесїдникови, що мы сь его поглядями, котрї суть однакїи сь поглядями Наумовича, Добрянкаво и др., не солидарїзуємося. Оть той хвїлї п. Петров зї мною больше и не говорив, а коли тогдїного року був у Черновїцах, мене уникав, за що я, знаючи, що я не „благонядїожен“ не гвїнавоя и не гвїваюся.

Се шїра правда, котру и свїдкїи потвердїят. А вы, п. Козак, дайте собї спокїи оть вїиною своею, бо вась нїхто не боїтєя. Щобы вже конець положити вїицїмь вашимь напастям, то заявляю публично, що на дальшї вашї напасти отповїдати не буду, так як я и часу не маю, и оть вєдоварєннїи людьми полємїзувати не хочу. Лїше, пане Козак, учїтєся то и старайтєся вїицїи поробити и яке становїще мати, а славы: „вь газетах на Русїнїиы напасти“ — не позавїдує вамь нїхто и пїзнїше.

Иван Тымынскїи, ц. к. концивєть финансовїи.

НАДІСЛАНЄ.

Вь наслїдок вїчного кружїи вь природї стрїчаємо часто, що на весну жадуєтєся люде на брївї годовы, ослабєньє вь членях тїла, набїрє крови до головы и грудєй и т. д. Треба брати вєсуды славно-звєстїи швайцарскїи тїгулы антикарї Р. Брандта а повїсїи проявї заразь зчєзнутє. Можна дїстати вь аптеках.

Курсь львовскїи зь днїа 3 л. мая 1886.

Table with exchange rates for gold, silver, and various currencies. Columns include 'Платить жадають' and 'австр. валютою'.

Аптека РУКЕРА во Львої

порукає 1563 146—7 Зїльє Зебургєра яко певнє средство на катарь, кашель и хрыпку. Цїна одїои пачкї 20 кр. За ошкєванє и посылку почтою чїсїтєся 10 кр.

Ц. н. ген. Дирєкціи австр. зєдївнїц держаннїх.

Выпїсї зь розкладу їзды, важнїи оть 1 жовтнїа 1885.

Приходїть до Львова: По їзды оособїи: Зь Стрїа, Станїславова, Гусїтїна, Дрєобїчї, Борїслава, Хїрова и Звардїи: о год. 4 мнї. 35 по полуднї. Зь Гусїтїна, Станїславова, Стрїа, Дрєобїчї, Борїслава, Хїрова, Нового Санча: о год. 1 мнї. 25 вь почї. Зь Стрїа, Хїрова, Загбїи и Звардїи: о год. 8 мнї. 25 рано. Отходїть зь Львова: По їзды оособїи: До Стрїа: о год. 7 мнї. 30 рано. До Стрїа, Станїславова, Дрєобїчї, Борїслава, Хїрова и Гусїтїна: о год. 11 мнї. 45 передь полуднїем. До Стрїа, Дрєобїчї, Хїрова, Загбїи и Звардїи: о год. 7 мнї. 30 вечеромь.

Ц. н. уприв. галиц. анціиный БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ продає по курсь дневнїомь 5% Лїсты Гипотечнїи 1523 18—? якь такожє 5% Премїованї лїсты Гипотечнїи Поручєнїа зь провинціи выконує отворотною почтою безь провїзїи.

Заявлєньє Щ а е т я. Запрошєньє до участї вь Можливостї выгранїа на великїи грошевой лотерїи, гарантованїи гамбургскою державою, вь котрїи 9 Мїліонїв 880.450 Марокь певно мусят бути выгранїи. Выгранїи сєи користнїи лотерїи грошевои, котра бїєлїа планує має лишь 100,000 лосєв, суть слїдуєчїи: Найбольша выграна єсть оєвнт 500,000 Марокь. Премїа 300,000 Мар. 26 выгр. а 10,000 М. 1 выгр. а 200,000 Мар. 56 выгр. а 5,000 М. 2 выгр. а 100,000 Мар. 106 выгр. а 3,000 М. 1 выгр. а 90,000 Мар. 253 выгр. а 2,000 М. 1 выгр. а 80,000 Мар. 512 выгр. а 1,000 М. 2 выгр. а 70,000 Мар. 818 выгр. а 500 М. 1 выгр. а 60,000 Мар. 150 в. а 300, 200, 150 М. 2 выгр. а 50,000 Мар. 31 720 выгр. а 145 М. 1 выгр. а 30,000 Мар. 7 990 в. а 124, 100 94 М. 5 выгр. а 20,000 Мар. 8,850 в. а 67,40, 20 М. 3 выгр. а 15,000 Мар. всего 50,500 выграннїх. и они приходят вь кїлькїох мїсєнцях вь 7 отдїлах до певнїо поршїєнїа. Головна выграна 1-ои клєсїи выносїтє 50,000 М., подїосїтєся вь 2-ой клєсїи на 60,000 М., вь 3-ой на 70,000 М., вь 4-той на 80,000 М., вь 5-ой на 90,000 М., вь 6-ой на 100,000 М., вь 7-ой на 200,000 М., а сь премїєю на 300,000 М. оєвнт на 500,000 М. На перше тїгнєньє выграннїх, котре урядово назначєно, коштєує оригинальнїи: цїлїи лось лишь 3 зр. 60 кр. або 6 мар. пївє лосу лишь 1 зр. 80 кр. або 3 марокь. чєртє лосу лишь 90 кр. або 1 1/2 марнїи. Я розємляю оригинальнїи лосы гарантованїи державою (а не заказанїи прїемєс) сь долучєньємь оригинального пїлану за франкованнїи надїсланєньємь вартости або за переклєнїи почтовымь навїтї вь пїдальшїи стєронїи. Кождїи, берущїи участї, получєт оть мене заразь по отбывшїи мїсєнцїи урядову лїсту тїгнєнїа безь заїаванїи. Пїлнїє сь гербїи державннїи, зь котрого вїдко вєкладкї и роздїлє выграннїх на 7 клєсїє посємаю напередь и даромь. Выплату и посылку выграннїх грошїи выконує вїрєстє до интересованнїх точно и вь стрїгой тайнї. Кождє замєдлєньє можнїа по просту зрєбїти переклєнїи почтовымь або рекомандованнїи лїстомь. Прошу дїлатє зєратїтєся по причїнї недєлаєного тїгнєнїа заразь, однакожь лишь до 20 мая с. р. сь повнїиы довїрєньємь до 1630 2—5 Samuel Heckscher senr., Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Для крамнїцїи! Формуларь для кнїг крамнїцнїх, а имено: Кнїга товарова, насова и контова. Кожда зь нїх зь осправї сь перєсылкою почтовою по 2 зр. 30 кр.; а вїи три разомь 6 зр. 40 кр. Пїнотрукціа, якь тїи кнїги провадїти надїєжїтє, выїшла вже зь друку и коштєує сь перєсылкою почтовою 20 кр. Выдав и выслєлє: Васїль Нагбрнїи у Львої.

